

# Pindsvinegildet

Før i tiden var det her på egnen en yndet fornøjelse at fange og spise pindsvin.

På Højrup mark eksisterede for ca. 60 år siden et aktivt pindsvinelav, hvis formand var en på Vestfyn særdeles godt kendt husmand Anders Rasmussen. Lavet bestod af 5 medlemmer, tre bønder, en købmand og en vognmand.

Fangsten af pindsvinene foregik lige efter høst, når de var fede og lettest at fange. Så snart høsten var i hus, gik Anders rundt og aftalte tidspunktet for fangsten. Hvilket ville sige den første aften med fuldmåne efter høst.

For Anders og hans hund »Valdine« havde disse pindsvinejagter en særlig betydning. Anders var nemlig meget overtroisk, og han mente, at hvis han kunne gæste kirkegården ved fuldmåne uden at møde »Kirkelammet«, da havde han endnu et helt år at leve i. Derfor sluttede jagten altid på Køng kirkegård ved midnatstid, og kunne han være så heldig at fange et pindsvin her, blev det øjeblikkelig dræbt og et rugstrå bundet om dets ene ben, så han ikke forvekslede det med de øvrige, da han betragtede dette kirkegårds-pindsvin som sin personlige andel af byttet. Anderledes stillede det sig, hvis man var så uheldig at få et i sækken, der peb, så skulle det straks slippes fri igen, for Anders troede da, det var selve den Slemme, han havde fået i sækken.



For »Valdine« var det sporten ved at opspore pindsvinene og forventningen om disses indvolde, der blev dens andel af fangsten, når pindsvinene dagen efter blev flået og kogt.

Flåningen foregik på dørstolpen ind til Anders' tørveskur. Når pindsvinene havde gennemgået denne proces, fik de en umiskendelig lighed med en stor, fed rotte. Dette afskrækkede dog ikke Anders for med største velbehag at koge dem i gruekedlen i bryggerset.

Anders overvågede nøje kogningen og stak jævnlig til dem med en stor kødgaffel af solidt smedejern. Når han mente, de var tilpas møre, blev et baglår skåret af, og Anders gnavede med velbehag det meste af kødet af, og resten blev »Valdine«s part. Hvorefter fingrene blev strøget et par gange på buksebenet.

Imedens havde Stine, hans kone, stegt en kylling og lavet en dejlig æblekage. Det forholdt sig nemlig således, at de fleste af lavets kvindelige medlemmer fandt pindsvinesuppen lovlig fed, så de holdt sig til kyllingesteg og æblekage.

Pindsvinene serveredes svømmende i suppen i en stor terrin, og midt på bordet anbragte Anders to solide stabler hjemmebagt brød, som han selv skar. Hver især forsynede sig efter behag af såvel suppe som kød. Ligeledes forsynede man sig rigeligt af den kande brændevin, der var købmandens bidrag til festen. Indimellem blev maden grundigt skyllet ned med Anders' hjemmebryggede øl, som var brygget i marts måned og lagret til høst, altså gammeltøl.

Efter veloverstået måltid kom kortene på bordet, og merskumpiberne blev tændt.

Imens satte Stine kobberkedelen over ilden, og når den var i kog, kom toddyglassene og sukkerskålen på bordet samt den kande rom, der var vognmandens bidrag til gildet. Der blev dog også af kobberkedelens rummelige indhold til en god kop kaffe til konerne, som også delikaterede sig med en enkelt tår af Anders' gode hjemmelavede mjød.



Der fortælles, at når nabobørnene en enkelt gang fangede et pindsvin, morede de sig med at gå hen til Anders med det levende pindsvin, efter at han og Stine var gået i seng. Anders sagde da på godt fynsk: "Sæt 'et bare ne'r i halmi i fo'æ(n)i, els så kriver det fa'n ta' mig lie op po mi bare byv". Som belønning vankede der altid et stykke kandis.



Velbekomme!

Artiklen er fortalt af en skoleelev til T.C. og stod at læse i Vestfynsk Hjemstavn 1965.

Keramiskskålen er set på Hjemstavnsgården i Gummerup.